

Mở bài gián tiếp Người lái đò sông Đà

Mở bài mẫu 1

Nguyễn Tuân là một trong những cây bút xuất sắc của văn xuôi hiện đại Việt Nam. Mỗi tác phẩm của ông là một bài ca về cái đẹp của cuộc sống, của con người, đặc biệt là những người lao động bình dị mà tài hoa. Bên cạnh đó, tác phẩm của ông được người đọc đặc biệt chú ý về phong cách nghệ thuật rất riêng và rất độc đáo. “Người lái đò Sông Đà ” là một bài tùy bút tiêu biểu cho phong cách nghệ thuật của ông.

Mở bài mẫu 2

Không phải ngẫu nhiên mà người ta cho rằng Nguyễn Tuân là một người nghệ sỹ mang cái tôi tài hoa, uyên bác. Đó là bởi lối chơi độc tấu của người nghệ sỹ, vốn là của những cảm giác mãnh liệt, phi thường. Khi đến với sông núi Tây Bắc xa xôi, rộng lớn cái vẻ đẹp của thiên nhiên hùng vĩ cùng sự dũng cảm của con người đã khiến nhà văn không thể nào quên. Chính điều này đã làm nên một bài bút ký đặc sắc “Người lái đò sông Đà”. Nguyễn Tuân đã dùng ngòi bút tài hoa của mình để cảm nhận vẻ đẹp của sông Đà như là một kì công của tạo hóa, như một công trình tuyệt mỹ của thiên nhiên. Nhưng dừng ở đó thì lại chưa đủ. Bởi cái đẹp thật sự, đỉnh điểm nằm ở con người. Nhà văn đã mang đến một thông điệp chủ nghĩa anh hùng đâu chỉ có trong chiến trường ác liệt, mà còn có trong công cuộc xây dựng đất nước hôm nay. Đó là một mẫu hình đẹp để cho văn chương nghệ thuật phát hiện và khám phá.

Mở bài mẫu 3

Nguyễn Tuân là một trí thức yêu nước và giàu tinh thần dân tộc. Lòng yêu nước của nhà văn thường không được phát biểu một cách trực tiếp mà ẩn đằng sau những bức tranh thiên nhiên và những giá trị văn hóa cổ truyền của dân tộc. Tùy bút “Người lái đò sông Đà” được in trong tập “Sông Đà”. Đây là thành quả đẹp đẽ của chuyến đi thực tế của Nguyễn Tuân khi đến với miền Tây Bắc rộng lớn, xa xôi của Tổ quốc. Đó không chỉ thỏa mãn cái thú vui xê dịch “thay thực phẩm cho tâm hồn, tìm thực đơn mới cho giác quan”, mà còn để tìm kiếm cái chất vàng có trong màu sắc sông núi Tây Bắc. Và nhất là chất vàng mười đã qua thử lửa ở trong tâm hồn của những con người lao động chiến đấu trên miền núi sông hùng vĩ và thơ mộng. Chính những giá trị mà nó mang lại, người lái đò sông Đà xứng đáng là tuyệt bút của người nghệ sỹ tài hoa.

Mở bài phân tích cái tôi của Nguyễn Tuân

Mở bài mẫu 1

Niềm vui của nhà văn chân chính là niềm vui của những người dẫn đường đến xứ sở của cái đẹp. Nguyễn Tuân là một nhà văn như thế. Ông quan niệm: “Văn chương trước hết phải là văn chương, nghệ thuật trước hết phải là nghệ thuật, và đã là nghệ thuật thì phải có phong cách độc đáo”.

Mở bài mẫu 2

Nguyễn Tuân là một định nghĩa về người nghệ sĩ. Đối với ông, văn chương trước hết phải là văn chương, nghệ thuật trước hết phải là nghệ thuật, và đã là nghệ thuật thì phải có phong cách độc đáo. Đúng vậy! Với phong cách tự do phóng túng và ý thức sâu sắc về cái tôi cá nhân, Nguyễn Tuân đã tìm đến tùy bút như một điều tất yếu. Sức hấp dẫn của tùy bút xét đến cùng tùy thuộc vào cái tôi của người cầm bút có thực sự độc đáo, phong phú và tài hoa hay không. Điều ấy nói rằng không phải ai cũng trở thành bậc thầy như Nguyễn Tuân. Chỉ cần một văn phẩm “Người lái đò sông Đà” đã có thể tôn vinh Nguyễn Tuân là một cây tùy bút độc đáo, tài hoa, uyên bác.

Mở bài mẫu 3

Nguyễn Tuân là một người nghệ sĩ tài hoa, đối với sự nghiệp văn chương ông có những nét đặc sắc tiêu biểu mà không phải người nghệ sĩ nào cũng có đó là những vẻ đẹp trong phong cách nghệ thuật nó riêng biệt và độc đáo tiêu biểu trong phong cách sáng tác của ông tiêu biểu nó thể hiện qua bài Người lái đò sông Đà.

Mở bài phân tích tác phẩm Người lái đò sông Đà

Mở bài mẫu 1

Nói đến Nguyễn Tuân là người ta nghĩ ngay đến một nhà văn suốt đời đi tìm cái đẹp. Cái đẹp trong các tác phẩm của ông phải là cái đẹp đạt đến độ hoàn thiện, hoàn mỹ. Sự nghiệp cầm bút của Nguyễn Tuân đạt được rất nhiều thành tựu kể cả trước và sau cách mạng. “Người lái đò sông Đà” trích từ tập tùy bút “Sông Đà” là một trong những sáng tác tiêu biểu của Nguyễn Tuân sau cách mạng tháng Tám.

Mở bài mẫu 2

Tác phẩm Người lái đò sông Đà là bút ký đầy sáng tạo, tiêu biểu cho phong cách độc đáo của Nguyễn Tuân sau cách mạng tháng tám: Uyên bác, tài hoa, không quản gian lao vất vả để có được những dòng bút ký, đậm cảm giác chân thực, sức liên tưởng phong phú đem đến cho người đọc người nghe cảm nhận về một tâm hồn khao khát hòa nhập với nhịp động phát triển của đất nước của cuộc đời.

Mở bài mẫu 3

Nguyễn Tuân sinh năm 1910, mất năm 1987 là một nhà nghệ sĩ lớn của dân tộc Việt Nam. Vốn là một người tri thức giàu lòng yêu nước lại am hiểu sâu rộng nền văn hoá dân tộc, ông viết nên những tác phẩm rất mực uyên bác và giàu giá trị. Nếu như trước cách mạng, văn học của Nguyễn Tuân chạm đến lòng người bởi vẻ đẹp tài hoa của những con người "một thời vang bóng" như Huân Cao thì sau cách mạng, Nguyễn Tuân khiến người đọc rung cảm bởi sự tinh tế và tài năng trong việc vẽ nên những nét đẹp gân guốc nhưng gần gũi, bình dị với thiên nhiên và đời sống con người. Tùy bút "Người lái đò sông Đà" là một thành công tiêu biểu cho phong cách văn học ấy.

Mở bài mẫu 4

Nguyễn Tuân được biết đến là một cây bút tài hoa, uyên bác, cả đời say mê tìm kiếm vẻ đẹp của cuộc sống. Ông có sở trường về thể loại tùy bút. Một trong những sáng tác tiêu biểu của ông là tùy bút "Người lái đò sông Đà". Tác phẩm dường như đã khắc họa vẻ đẹp đa dạng vừa hung bạo vừa trữ tình của con sông Đà và ca ngợi người lái đò giản dị mà kì vĩ trên dòng sông.

Mở bài mẫu 5

"Người lái đò sông Đà" là thiên tùy bút rút trong tập "Sông Đà" (1960) của Nguyễn Tuân. Đây là thành quả nghệ thuật đẹp đẽ mà Nguyễn Tuân đã thu hoạch được trong chuyến đi thực tế đến Tây Bắc năm 1958. Trong chuyến đi này, tác giả đã có cơ hội sống với những khoảnh khắc thân thuộc nhất, hào hứng nhất của người nghệ sĩ trong ông. Ông cảm nhận được "thứ vàng mười đã qua thử lửa" của những người lao động bình dị trên miền sông nước hùng vĩ và thơ mộng. Thật đúng khi cho rằng "thiên tùy bút là bài ca về vẻ đẹp của người lao động trong công cuộc xây dựng chủ nghĩa xã hội", mà điển hình, dưới ngòi bút tài hoa của Nguyễn Tuân, là hình tượng người lái đò vừa là người anh hùng, vừa là người nghệ sĩ tài ba trong nghề của mình.

Mở bài mẫu 6

Nguyễn Tuân là một trong những gương mặt tiêu biểu của nền văn học Việt Nam hiện đại. Mỗi tác phẩm của ông là một bài ca về cái đẹp của con người, của cuộc sống với tư tưởng, tình cảm gắn bó quê hương. Nguyễn Tuân được người đọc đặc biệt chú ý về phong cách nghệ thuật rất riêng và rất độc đáo của ông. "Người lái đò Sông Đà", đó là một bài tùy bút, cũng là một bài thơ bằng văn xuôi thể hiện rõ nhất những nét tiêu biểu về phong cách đó.

Mở bài mẫu 7

Nguyễn Tuân là một nhà văn lớn, một cây bút có vai trò to lớn trong nền văn học Việt Nam hiện đại, một nghệ sĩ có khái niệm thẩm mỹ khác biệt và suốt đời đi tìm cái đẹp.

Một trong những tác phẩm tùy bút xuất sắc của ông chính là Người lái đò sông Đà được in trong tập Sông Đà (1960) trong chuyến đi thực tế tới miền Tây Bắc rộng lớn của Tổ quốc. Tác phẩm cho ta thấy một Nguyễn Tuân với diện mạo mới mẻ, khát khao hòa nhập vào đất trời thiên nhiên, thể hiện tình yêu đất nước và cuộc đời. Nguyễn Tuân muốn qua hình ảnh con sông Đà dữ dằn, hung bạo mà trữ tình, thơ mộng, người lái đò bình dị, giản đơn mà trí dũng tài hoa để ca ngợi vẻ đẹp của thiên và con người Tây Bắc của Tổ quốc. Bài thơ cũng chứa trọn vẹn phong cách thơ tài hoa, uyên bác rất độc đáo của Nguyễn Tuân.

Mở bài mẫu 8

Người lái đò Sông Đà là kết quả của nhiều dịp đến với Tây Bắc của nhà văn, đặc biệt là chuyến đi thực tế năm 1958. Đây là một trong số 15 bài tùy bút của Nguyễn Tuân in trong tập Sông Đà xuất bản năm 1960. Lần xuất bản đầu tiên, bài này có tên là Sông Đà, năm 1982 khi cho in lại trong tập 2 bộ Tuyển tập Nguyễn Tuân, tác giả có sửa đổi tên bài thành Người lái đò Sông Đà.

Mở bài mẫu 9

Tây Bắc là một mảnh đất có nhiều duyên nợ với nhiều nhà văn, nhà thơ. Mỗi nhà văn, nhà thơ lại tái hiện và khắc họa hình ảnh Tây Bắc ở những góc độ khác nhau. Trong đó, Nguyễn Tuân đã khám phá được vẻ đẹp thiên nhiên nơi đây, nhận thấy được “chất vàng 10” trong tâm hồn con người nơi đây. Tùy bút “Người lái đò sông Đà” chính là món quà đầy ý nghĩa mà ông dành cho mảnh đất Tây Bắc.

Mở bài mẫu 10

Nguyễn Tuân là bậc thầy về ngôn ngữ trong nền văn học hiện đại Việt Nam. Những tác phẩm của ông viết bằng cái “ngông” và bằng tình yêu tha thiết. “Người lái đò sông Đà” là bài tùy bút lấy cảm hứng từ chuyến đi thực tế. Hình ảnh con sông Đà được nhìn qua lăng kính tâm hồn nghệ sĩ với nhiều vẻ đẹp khác nhau mang lại ấn tượng độc đáo đối với người đọc. Nguyễn Tuân đã rất thành công khi xây dựng hình tượng sông Đà bằng chất liệu ngôn ngữ và tình cảm phong phú.

Mở bài mẫu 11

Đến với tác phẩm của Nguyễn Tuân mỗi người sẽ tìm cho bản thân mình những xúc cảm riêng, là sự ngưỡng mộ, khám phá chờ mong. Dường như dưới đôi bàn tay tài hoa nghệ sĩ, ông đã khiến người đọc như chìm đắm, như được sống những phút giây thực sự với thiên nhiên khung cảnh nơi đó. Đây chính là cái tài sử dụng ngôn ngữ của ông. Đặc biệt qua đoạn trích “Người lái đò sông Đà” tài năng đó càng được bộc lộ rõ nét hơn.

Mở bài mẫu 12

Người lái đò sông Đà là một bài trích trong tập Sông Đà. Đây là kết quả của chuyến đi thực tế của tác giả ở Tây Bắc năm 1958. Ông sông với bộ đội, thanh niên xung phong, công nhân cầu đường và đồng bào các dân tộc Tây Bắc từ Lai Châu về Sơn La. Thực tiễn xây dựng lại bản làng sau 1954, phong cảnh, con người Tây Bắc đã đi vào trang sách với một nỗi vui sống bao trùm lên tất cả chen lẫn những cảm tưởng kỳ vĩ về đất nước và Con người cũng như những xúc cảm trữ tình trước cái đẹp lạ lùng và hấp dẫn.

Mở bài mẫu 13

Nguyễn Tuân người nghệ sĩ suốt một đời đi tìm cái đẹp và trần trở về cái đẹp. Nếu như trước cách mạng ông thoát li thực tại, tìm cái đẹp ở thời còn vang bóng, thì sau cách mạng cốt cách ấy vẫn duy trì nhưng ông tìm thấy cái đẹp trong cuộc sống này, ở những con người lao động hết sức bình dị. Người lái đò sông Đà được trích từ tập bút kí Sông Đà là những nét vẽ chân thực về vẻ đẹp hùng vĩ của thiên nhiên Tây Bắc, và vẻ đẹp hào hùng của con người trong lao động.

Mở bài mẫu 14

Người lái đò sông Đà của Nguyễn Tuân là bút ký đặc sắc, là kết quả của chuyến thâm nhập thực tế vùng sông Đà 1958 – 1960 của nhà văn, in trong tập bút ký Sông Đà. Cảm hứng gắn bó với mảnh đất và con người Tây Bắc đã in đậm trong hình ảnh người lái đò nghệ sĩ và con sông Đà vừa hùng vĩ vừa nên thơ.

Mở bài mẫu 15

Với bài kì nổi tiếng “người lái đò sông Đà” – rút từ tập “tùy bút sông Đà” xuất bản năm 1960, Nguyễn Tuân muốn xưng tụng ông lái đò tài hoa tri dựng trên sông thiên nhiên bạo liệt, và ngôn ngữ Nguyễn Tuân lại hòa nhau xưng tụng tác giả của nó như một ông tài bậc thầy leo lái con thuyền chữ trên dòng sông Thi không kém thác ghềnh. Chính từ áng kỳ này, người nghệ sĩ vốn nổi tiếng tài hoa uyên bác từ trước cách mạng tháng 8 nay lại có dịp trở ra một phong cách nghệ thuật đầy góc cạnh thú vị trước 1 cuộc sống đã đổi thay. Tác phẩm đã khắc họa vẻ đẹp đa dạng vừa hung bạo vừa trữ tình của con sông Đà và ca ngợi người lái đò giản dị mà kì vĩ trên dòng sông.

Mở bài mẫu 16

Nói đến sự tài hoa, uyên bác ít ai có thể quên cái tên Nguyễn Tuân. Nguyễn Tuân là người nghệ sĩ suốt đời đi tìm cái đẹp. Trước cách mạng tháng Tám, ông quan niệm cái đẹp chỉ có trong một thời vang bóng. Và phẩm chất tài hoa nghệ sĩ chỉ có ở những con người xuất chúng của một thời còn vương sót lại. Đó là lý do, một Huấn Cao

trong “Chữ người tử tù” vừa có tài lại vừa có tâm, dù chí không thành thì tư thế vẫn hiên ngang. Sau cách mạng tháng Tám, Nguyễn Tuân không đổi lập quá khứ với hiện tại. Ông đã phát hiện ra cái đẹp có ngay trong cuộc sống dung dị, đời thường. Một “Người lái đò sông Đà” đóng vai trò là người anh hùng trong chính cuộc chiến mưu sinh hàng ngày. Có thể nói chất tài hoa, uyên bác của người nghệ sỹ được bộc lộ ở đỉnh cao nhất với “Người lái đò sông Đà”.

Mở bài mẫu 17

Nguyễn Tuân là một trong những cây bút tiêu biểu của văn xuôi hiện đại. Mỗi tác phẩm của ông là mỗi bài ca về cái đẹp của cuộc sống, của con người, với tư tưởng, tình cảm gắn bó với đất nước quê hương. Bằng ngòi bút độc đáo, uyên bác, tài hoa, cùng lòng yêu thiên nhiên sâu sắc và những khám phá mới mẻ trong chuyến đi trải nghiệm thực tế ngược dòng Tây Bắc, Nguyễn Tuân đã viết nên những trang bút ký đặc sắc, tái hiện một cách độc đáo vẻ đẹp kỳ vĩ, thơ mộng của sông Đà cũng như thiên nhiên hùng vĩ núi rừng Tây Bắc qua tùy bút “Người lái đò sông Đà”. Giữa thiên nhiên bao la rộng lớn của núi rừng Tây Bắc, nổi bật lên là hình ảnh người lái đò sông Đà can trường, dũng cảm, độc hành đưa con đò mưu sinh chiến đấu với con sông Đà.

Mở bài phân tích hình tượng người lái đò

Mở bài mẫu 1

Tây Bắc đã trở thành vùng đất hứa của thi ca nghệ thuật những năm 58-60 khi miền Bắc tiến lên xây dựng chủ nghĩa xã hội, các nhà văn nhà thơ đến nơi đây để tìm cho mình những nguồn cảm hứng mới. Như ta từng biết đến Tô Hoài với tập “truyện Tây Bắc” mà nổi bật là truyện ngắn “Vợ Chồng A Phủ” còn Nguyễn Tuân lại thăng hoa trên mảnh đất này với tập “Tùy bút Sông Đà” với linh hồn là bài kí “Người lái đò Sông Đà”. Tùy bút cho người đọc thấy được sự hùng vĩ của thiên nhiên, khung cảnh tuyệt vời của tổ quốc vùng Tây Bắc. Và giữa thiên nhiên bao la rộng lớn của núi rừng ấy, nổi bật lên là hình ảnh người lái đò sông Đà can trường, dũng cảm, độc hành đưa con đò mưu sinh chiến đấu với con sông Đà.

Mở bài mẫu 2

Một tác phẩm văn học lớn, có giá trị sống mãi trong lòng người đọc thì tác phẩm đó phải xây dựng được những nhân vật điển hình trong hoàn cảnh điển hình hội tụ đầy đủ tài năng và tâm huyết của người nghệ sỹ. Nhân vật ông lái đò trong tùy bút “Người lái đò sông Đà” của Nguyễn Tuân là một nhân vật như thế.

Mở bài mẫu 3

Nguyễn Tuân là một trong những cây bút tiêu biểu của văn xuôi hiện đại. Mỗi tác phẩm của ông là một bài ca về cái đẹp của cuộc sống, của con người, với tư tưởng, tình cảm gắn bó với đất nước quê hương. Nguyễn Tuân được người đọc đặc biệt chú ý về phong cách nghệ thuật rất riêng và rất độc đáo của ông. Người lái đò Sông Đà, đó là một bài tùy bút, cũng là một bài thơ bằng văn xuôi đã thể hiện được những nét tiêu biểu về phong cách đó.

Mở bài mẫu 4

Bằng ngòi bút độc đáo, uyên bác, tài hoa, cùng lòng yêu thiên nhiên sâu sắc và những khám phá mới mẻ trong chuyến đi trải nghiệm thực tế ngược dòng Tây Bắc, Nguyễn Tuân đã viết nên những trang bút ký đặc sắc, tái hiện một cách độc đáo vẻ đẹp kỳ vĩ, thơ mộng được ví như bản trường ca bất tận rừng già của sông Đà. Song song với hình tượng con sông Đà vừa dữ dội, vừa dịu dàng ấy, là hình ảnh người lái đò sông Đà can trường, dũng cảm, độc hành đưa con đò mưu sinh chiến đấu với con sông Đà vừa hung hiểm vừa xinh đẹp.

Mở bài mẫu 5

Nguyễn Tuân là một cây bút xuất sắc của nền văn xuôi Việt Nam hiện đại. "Người lái đò Sông Đà" trích trong "Tùy bút Sông Đà" (1960). Đây là kết quả chuyến đi thực tế đến với Tây Bắc năm 1958 để kiếm tìm "chất vàng" của thiên nhiên và chất vàng mười trong tâm hồn con người. Đọc tác phẩm, ta bắt gặp hình ảnh Sông Đà với hai nét tính cách hung bạo và trữ tình. Và nổi bật bên hình tượng ấy là người lái đò dũng cảm tài hoa trên sông nước.

Mở bài mẫu 6

Mỗi khi nhắc đến những nhà văn viết tùy bút xuất sắc của nền văn học hiện đại Việt Nam chúng ta không thể không nhắc tới nhà văn Nguyễn Tuân. Vùng đất Tây Bắc với những núi cao, thác ghềnh hiểm trở đã lôi cuốn ngòi bút của Nguyễn Tuân, để rồi năm 1960 ông xuất bản tập tùy bút Sông Đà trong đó có tùy bút Người lái đò sông Đà . Hình tượng nghệ thuật xuyên suốt tác phẩm là hình ảnh ông lái đò Lai Châu được nhà văn tiếp cận tài hoa – nghệ sĩ.

Mở bài mẫu 7

Nguyễn Tuân được biết đến như một trong những nhà văn thành công của nền văn xuôi hiện đại Việt Nam. Tác phẩm của ông hầu hết đều có chiều sâu về sự khám phá và chiêm nghiệm sâu sắc. Người lái đò sông Đà rút ra từ tập tùy bút Sông Đà được hoàn thành năm 1960. Đây chính là trái ngọt của một chuyến thực tế rong ruổi khắp miền Tây Bắc để tìm kiếm thứ vàng mười trong thiên nhiên và con người của tác giả.

Có thể nói ngoài hình tượng sông Đà hung dữ, trữ tình thì tác giả còn làm nổi bật hình ảnh người lái đò dũng cảm tài hoa đạp lên từng lớp sóng cuộn.

Mở bài mẫu 8

Người lái đò sông Đà ra đời trong những năm toàn dân ta bước vào công cuộc xây dựng Xã hội chủ nghĩa đầy sôi động, khẩn trương, khi đó cảm hứng ngợi ca, tôn vinh cuộc sống mới, con người mới ngập tràn trong các tác phẩm văn học. Không nằm ngoài xu thế chung đó, Người lái đò sông Đà với hình tượng người lái đò là một trong những hình ảnh nổi bật. Nguyễn Tuân ca ngợi người lao động bình dị, vô danh nhưng hàng ngày, hàng giờ đang cống hiến, dựng xây đất nước.

Mở bài mẫu 9

Nguyễn Tuân là cây bút tài hoa, uyên bác, cả đời say mê tìm kiếm vẻ đẹp của cuộc sống. Ông có sở trường về thể loại tùy bút. Một trong những sáng tác tiêu biểu của ông là tùy bút “Người lái đò sông Đà”. Tác phẩm đã khắc họa vẻ đẹp đa dạng vừa hung bạo vừa trữ tình của con sông Đà và ca ngợi người lái đò giản dị mà kì vĩ trên dòng sông.

Mở bài mẫu 10

Nguyễn Tuân được mệnh danh là nhà văn của cái tuyệt mỹ. Cả cuộc đời ông là hành trình tìm kiếm vẻ đẹp toàn bích của cuộc đời và thiên nhiên. Đó chính là sợi dây chỉ đỏ xuyên suốt chi phối toàn bộ sáng tác của ông. Mặc dù vậy trước và sau cách mạng ta cũng có thể thấy sự chuyển biến lớn trong quan niệm nghệ thuật về con người của Nguyễn Tuân. Sau cách mạng nhân vật đánh dấu sự đổi mình ấy chính là người lái đò Lai Châu trong tùy bút Người lái đò sông Đà.

Mở bài mẫu 11

Nguyễn Tuân, một tâm hồn yêu cái đẹp, một ngòi bút nhạy cảm, yêu thiên nhiên, đất nước, con người. Sự nghiệp văn chương của ông vô cùng đồ sộ, để lại cho thế hệ sau những tuyệt bút quý giá. Nhắc về thiên nhiên trong văn Nguyễn Tuân, người ta không thể bỏ qua “Người lái đò Sông Đà” rút trong tập “tùy bút Sông Đà”. Tùy bút cho người đọc thấy được sự hùng vĩ của thiên nhiên, khung cảnh tuyệt vời của tổ quốc vùng Tây Bắc, và hơn cả là hình tượng con người chế ngự thiên nhiên qua hình tượng người lái đò sông Đà, một vẻ đẹp lao động giản dị, một chiến binh trên sóng nước Sông Đà và người nghệ sĩ lành nghề trong nghệ thuật vượt thác.

Mở bài mẫu 12

Với mười lăm bài tùy bút và một bài thơ phác thảo sau chuyến thực tế ngược miền Tây Bắc điệp trùng mà đầy kỳ thú, tập "Tùy bút sông Đà" của nhà văn Nguyễn Tuân ra đời (1960) đã góp cho văn học nước nhà một tác phẩm giá trị khẳng định cuộc sống và con người Tây Bắc trong sự nghiệp dựng xây đất nước "Người lái đò sông Đà" là một thiên tùy bút đặc sắc trong tập tùy bút của Nguyễn Tuân. Đặc biệt hình ảnh ông lái đò dũng cảm và tài ba đã để lại ấn tượng khó phai mờ trong tâm trí người đọc. Cùng với hình tượng này, phong cách nghệ thuật độc đáo của Nguyễn Tuân càng rõ thêm, ấn tượng thêm.

Mở bài phân tích hình tượng con Sông Đà

Mở bài mẫu 1

Nguyễn Tuân là bậc thầy về ngôn ngữ trong nền văn học hiện đại Việt Nam. Những tác phẩm của ông viết bằng cái “ngông” và bằng tình yêu tha thiết. “Người lái đò sông Đà” là bài tùy bút lấy cảm hứng từ chuyến đi thực tế. Hình ảnh con sông Đà được nhìn qua lăng kính tâm hồn nghệ sĩ với nhiều vẻ đẹp khác nhau mang lại ấn tượng độc đáo đối với người đọc. Nguyễn Tuân đã rất thành công khi xây dựng hình tượng sông Đà bằng chất liệu ngôn ngữ và tình cảm phong phú.

Mở bài mẫu 2

Nguyễn Tuân (1910-1987) là một nhà văn lớn, một nghệ sĩ suốt đời đi tìm cái đẹp. Với phong cách viết tài hoa uyên bác, Nguyễn Tuân đã có đóng góp to lớn cho nền văn học nước nhà, góp phần đưa thể loại truyện ngắn và tùy bút lên một tầm cao mới. Tiêu biểu cho sang tác của NT là tác phẩm Người lái đò Sông Đà. Thành công nhất ở tác phẩm này là bởi Nguyễn Tuân đã xây dựng thành công hình tượng con sông Đà với hai tính cách hùng vĩ hung bạo và thơ mộng trữ tình.

Mở bài mẫu 3

Nguyễn Tuân (1910 – 1987) là cây bút tài hoa, uyên bác, cả đời say mê tìm kiếm vẻ đẹp của cuộc sống. Ông đặc biệt có sở trường về thể loại tùy bút. Một trong những sáng tác tiêu biểu của ông là tùy bút Người lái đò sông Đà. Bên cạnh hình ảnh ông lái đò giản dị mà tài hoa, tác phẩm còn khắc họa được vẻ đẹp của con sông Đà trong những góc nhìn khác nhau: có khi hùng tráng, hung bạo, lúc lại trữ tình, duyên dáng nên thơ.

Mở bài mẫu 4

Bằng phong cách nghệ thuật độc đáo: uyên bác, tài hoa, không quản nhọc nhằn để cố gắng khai thác kho cảm giác và liên tưởng phong phú, bọn bề nhằm tìm cho ra những

chữ nghĩa xác đáng nhất, có khả năng lay động người đọc nhiều nhất, Nguyễn Tuân đã sáng tác được rất nhiều tác phẩm có giá trị lớn, trong đó có sông Đà, một thành quả nghệ thuật đẹp đẽ mà tác giả thu hoạch được trong chuyến đi tới vùng Tây Bắc tổ quốc xa xôi, rộng lớn. Ông đã tìm được cái chất vàng của thiên nhiên cùng thứ vàng mười đã qua thử lửa được thể hiện trong thiên tùy bút “người lái đò Sông Đà” mà con sông Đà với sự hung bạo, trữ tình và thơ mộng của nó đã được tác giả miêu tả thật tài hoa.

Mở bài mẫu 5

Nguyễn Tuân là một nhà văn tiêu biểu của nền văn học hiện đại nước ta. Những tác phẩm của ông thường viết bằng ngòi bút khá độc đáo bằng tình yêu dành cho những số phận con người thuộc nhiều tầng lớp khác nhau trong xã hội. Tác phẩm “Người lái đò sông Đà” kể về một người lái đò bình thường nhưng vô cùng anh dũng, có thể chiến thắng thiên nhiên, làm chủ thiên nhiên trong tay lái của mình. Thông qua sự tinh tế trong cách viết của mình Nguyễn Tuân đã miêu tả con sông Đà vô cùng huyền bí, hùng vĩ và nguy hiểm.

Mở bài mẫu 6

Người lái đò sông Đà là một trong những tùy bút xuất sắc nhất trong tập tùy bút “Sông Đà” của Nguyễn Tuân, tập tùy bút cũng đánh dấu sự chuyển biến trong tư tưởng, tình cảm của Nguyễn Tuân so với giai đoạn trước cách mạng. Trong Người lái đò sông Đà không chỉ nổi bật hình ảnh của người lao động kiên cường dũng cảm mà còn nổi bật một thiên nhiên đẹp đẽ, mang trong mình hai vẻ đẹp đối lập là vẻ đẹp hung bạo và vẻ đẹp trữ tình. Hai vẻ đẹp này hòa quyện, tạo nên bức tranh hoàn chỉnh cho dòng sông.

Mở bài mẫu 7

Là một nhà văn tài hoa, độc đáo, Nguyễn Tuân thích miêu tả những cái gì dữ dội, mãnh liệt hoặc đẹp một cách tuyệt đỉnh. Những trang viết hay nhất của ông thường là những trang tả đèo cao, vực sâu, thác nước. Nguyễn Tuân yêu thiên nhiên tha thiết, ông có nhiều phát hiện tinh tế về vẻ đẹp của núi sông, cỏ cây trên đất nước mình. Bút kí "Người lái đò sông Đà" đã thể hiện đậm nét phong cách Nguyễn Tuân. Cảm hứng về dòng sông Đà "hung bạo và trữ tình" chảy trên trang văn của Nguyễn Tuân biến vùng sông nước ấy thành một hình tượng nghệ thuật đặc sắc.

Mở bài mẫu 8

“Ôi những dòng sông bắt nước từ đâu

Mà khi về quê mình thì bắt lên câu hát

Người ta đến hát khi chèo đò vượt thác

Gọi trăm màu trên trăm dáng sông xuôi”

(Đất nước – Nguyễn Khoa Điềm).

Lời thơ của Nguyễn Khoa Điềm gợi ta nhớ tới dòng sông Đà trong thiên tùy bút “Người lái đò Sông Đà” của Nguyễn Tuân. Bằng tình yêu sông núi của con người tài hoa, Sông Đà được nhà văn phác họa độc đáo với hai nét tính cách hung bạo, trữ tình để lại ấn tượng khó phai trong lòng người đọc.

Mở bài mẫu 9

Nguyễn Tuân là nhà văn có phong cách độc đáo, tài hoa và có hiểu biết về nhiều lĩnh vực và có vốn ngôn ngữ giàu có, điêu luyện, là bậc thầy ngôn ngữ trong nền văn học nên ông được đánh giá là 1 trong số những nhà văn có ảnh hưởng lớn trong nền văn học hiện đại Việt Nam. Thể loại văn học thành công nhất của ông là bút kí và tùy bút với một số tác phẩm tiêu biểu như “Vang bóng một thời”, “Một chuyến đi”, “Thiếu quê hương”. “Chiếc lư đồng mắt cua”...nhưng trong số đó nổi tiếng nhất là tùy bút “Người lái đò sông Đà” được in trong tập “sông Đà”, tùy bút này là một áng văn đẹp được kết nên từ tình yêu quê hương đất nước tha thiết, say đắm để ca ngợi vẻ đẹp vừa kì vĩ hào hùng vừa trữ tình thơ mộng của thiên nhiên Tây Bắc cũng như “chất vàng mười” của con người nơi đây. Xuyên suốt tác phẩm là hình tượng con sông Đà vừa dữ dội hiểm trở nhưng cũng không kém phần thơ mộng, trữ tình.

Mở bài mẫu 10

Trong lịch sử nhân loại, mỗi dòng sông lớn đều bồi đắp nên một nền văn minh. Trong địa hạt văn học Việt Nam, mỗi dòng sông đều gắn với một phong cách nghệ thuật. Ta đã được chiêm ngưỡng một dòng sông mênh mông, hoang vắng, buồn man mác, thâm trầm nổi nhớ nhà trong “Tràng Giang” của Huy Cận; hay một khung cảnh đìu hiu, cách biệt của thiên nhiên sông nước Kinh Bắc trong “Bên kia sông Đuống” của Hoàng Cầm.

Mở bài mẫu 11

Nguyễn Tuân là một nhà văn tài ba và uyên bác. Trước cách mạng tháng 8, ông đi tìm vẻ đẹp của “một thời vang bóng”. Sau cách mạng tháng 8, ta nhận ra diện mạo của một nhà văn Nguyễn Tuân mới mẻ, khát khao được hoà nhập với đất nước và cuộc đời. Ông tới miền Tây Bắc rộng lớn, xa xôi không chỉ để thoả mãn cái thú tìm đến miền đất lạ cho thoả niềm khát khao “Xê dịch” mà chủ yếu để tìm kiếm chất vàng của thiên nhiên và ở tâm hồn của người lao động, chiến đấu trên miền núi sông hùng vĩ và thơ mộng đó. “Người lái đò sông Đà” là một áng văn trong tập tùy bút sông Đà (1960).

Trong tác phẩm, hình tượng con sông Đà hiện lên vô cùng hùng vĩ, dữ dội nhưng cũng rất trữ tình và lãng mạn.

Mở bài mẫu 12

Được rút ra từ tập tùy bút Sông Đà năm 1960 của tác giả Nguyễn Tuân, tùy bút “Người lái đò sông Đà” của tác giả Nguyễn Tuân là kết quả của chuyến đi thực tế lên Tây Bắc của tác giả từ năm 1958 đến năm 1960 khi mà miền Bắc đang thực hiện hàn gắn vết thương chiến tranh bước đầu xây dựng xã hội chủ nghĩa. Tác phẩm là hình ảnh của một con sông Đà chảy ngược so với những con sông khác ở Việt Nam mang trong mình hai tính cách trái ngược nhau đó là hung bạo và dữ dằn, thứ hai là vẻ đẹp trữ tình đầy thơ mộng.

Mở bài mẫu 13

Sông Đà có thể coi là một trong những tác phẩm xuất sắc nhất của Nguyễn Tuân. Thể hiện những nét đặc trưng phong cách của ông. Đặc biệt là qua hình tượng con sông Đà Nguyễn Tuân đã cho người đọc thấy một nhà thám hiểm, một nhà văn, một nhà thơ, một nhà ngôn ngữ đại tài. Ở mỗi trường đoạn khác nhau, vẻ đẹp của sông Đà lại hiện lên với những nét riêng biệt, đầy sống động, đầy sức sống.

Mở bài cảm nhận hình tượng người lái đò trong cảnh vượt thác

Mở bài mẫu 1

Đánh giá về Nguyễn Tuân, nhà văn Nguyễn Minh Châu thật có lí khi cho rằng: “Nguyễn Tuân là một định nghĩa về người nghệ sĩ”. Nguyễn Tuân luôn tìm mọi cách để kiếm tìm và phát hiện cái mới lạ, độc đáo “xưa nay chưa từng có” trong hành trình sáng tạo. Tùy bút Người lái đò Sông Đà là kết quả của hành trình bền bỉ và sáng tạo về vẻ đẹp kì diệu của thiên nhiên và con người Tây Bắc. Bằng sự tài hoa, uyên bác, Nguyễn Tuân đã khắc họa một dấu ấn không thể mờ phai về con sông miền Tây Bắc vừa hung bạo vừa trữ tình và nổi lên trên thác dữ là vẻ đẹp của một chiến binh sông nước với “tay lái ra hoa” đã vượt bao trùng vi thạch trận như một người nghệ sĩ trên mặt trận vượt thác leo ghềnh. Điều đó được khắc họa thật ấn tượng mang cảm giác thật mãnh liệt qua cảnh vượt thác có một không hai trong Người lái đò sông Đà.

Mở bài mẫu 2

Người lái đò hiện lên trước hết là một người lao động từng trải, có nhiều kinh nghiệm đò giang, có lòng dũng cảm, gan dạ, mưu trí, nhanh nhẹn và cả sự quyết đoán nữa. Nguyễn Tuân đưa nhân vật của mình vào ngay hoàn cảnh khốc liệt mà ở đó, tất cả những phẩm chất ấy được bộc lộ, nếu không phải trả giá bằng chính mạng sống của

mình. nhà văn gọi đây là cuộc chiến đấu gian lao của người lái đò trên chiến trường sông Đà, trên một quãng thủy chiến ở mặt trận sông Đà. Đó chính là cuộc vượt thác đầy nguy hiểm chết người, diễn ra nhiều hồi, nhiều đợt như một trận đánh mà đối phương đã hiện ra diện mạo và tâm địa của kẻ thù số một.

Mở bài mẫu 3

“Nguyễn Tuân là người suốt đời đi tìm cái thật và cái đẹp” (Nguyễn Đình Thi). Quả thật, khi đọc tác phẩm “Người lái đò sông Đà”, người đọc sẽ cảm nhận được điều đó qua hình ảnh ông lái đò - một người lao động bình thường nơi vùng cao Tây Bắc nhưng lại được Nguyễn Tuân xây dựng trở thành một người nghệ sĩ trong nghề nghiệp của mình. Đặc biệt nhất là hình ảnh ông lái đò trong cảnh vượt thác - một cảnh tượng có một không hai.

Mở bài mẫu 4

Nguyễn Tuân nổi tiếng trong đời và trên văn đàn trước hết như một con người của chủ nghĩa “xê dịch” và ưa viết về những chuyện “xê dịch”. Những cái gì gây nên cảm giác mạnh là nguồn sống của văn ông. Ông đến với Sông Đà như đến với một người bạn tương đắc. Sự dữ dội, mãnh liệt và thơ mộng tuyệt vời của nó thu hút ông hết sức mạnh mẽ. Không phải ngẫu nhiên mà ông dốc toàn bộ tài hoa ngôn ngữ của mình ra để tái hiện nó và làm truyền lan đến người đọc niềm thán phục, ngưỡng mộ sâu sắc đối với Sông Đà và người lái đò Sông Đà (cũng là cảnh và người Việt Nam rất đáng yêu, đáng quý).

Mở bài mẫu 5

Nguyễn Tuân là người đam mê chủ nghĩa xê dịch. Trong hành trình tìm đến mảnh đất vùng cao Tây Bắc, ông đã cho ra đời tập tùy bút “sông Đà”. Nổi bật trong đó là tác phẩm “Người lái đò sông Đà”. Khi đọc tác phẩm này, người đọc sẽ cảm thấy ấn tượng với hình tượng người lái đò sông Đà được miêu tả trong cảnh vượt thác.

Mở bài phân tích cảnh vượt thác

Mở bài mẫu 1

Có quan điểm cho rằng: “Nguyễn Tuân là cái định nghĩa về người nghệ sĩ”. Khi đọc tùy bút “Người lái đò sông Đà” chắc hẳn người đọc sẽ cảm thấy ấn tượng với cảnh vượt thác được nhà văn gọi là “cảnh tượng xưa nay chưa từng có”.

Mở bài mẫu 2

Nguyễn Đình Thi gọi “Nguyễn Tuân là người suốt đời đi tìm cái đẹp và cái thật”. Quả vậy, khi đọc “Người lái đò sông Đà”, người đọc sẽ ấn tượng bởi tài hoa của ông lái đò, nhất là khi đọc đến cảnh vượt thác - một cảnh tượng có một không hai.

Mở bài mẫu 3

Nguyễn Tuân là một người đam mê “chủ nghĩa xê dịch”. Trên hành trình tìm đến vùng cao Tây Bắc, ông đã cho ra đời tùy bút Sông Đà, trong đó nổi bật lên chính là “Người lái đò sông Đà”. Khi đọc tác phẩm này, có lẽ không người đọc nào quên được cảnh vượt thác của ông lái đò - một cảnh tượng độc nhất vô nhị.

Mở bài phân tích thứ vàng mười trong Người lái đò sông Đà

Mở bài mẫu 1

Tây Bắc thật hùng vĩ với vẻ đẹp quý giá của thiên nhiên, nhưng con người còn quý giá hơn khi chinh phục được thiên nhiên. Chất vàng mười trong Người lái đò sông Đà được nhà văn diễn tả thành công khi khắc họa nên hình tượng người lái đò.

Mở bài mẫu 2

“Người lái đò sông Đà” là thiên tùy bút rút trong tập “Sông Đà” (1960) của Nguyễn Tuân. Đây là thành quả nghệ thuật đẹp đẽ mà Nguyễn Tuân đã thu hoạch được trong chuyến đi thực tế đến Tây Bắc năm 1958. Trong chuyến đi này, tác giả đã có cơ hội sống với những khoảnh khắc thân thuộc nhất, hào hứng nhất của người nghệ sĩ trong ông. Ông cảm nhận được “thứ vàng mười đã qua thử lửa” của những người lao động bình dị trên miền sông nước hùng vĩ và thơ mộng. Thật đúng khi cho rằng “thiên tùy bút là bài ca về vẻ đẹp của người lao động trong công cuộc xây dựng chủ nghĩa xã hội”, mà điển hình, dưới ngòi bút tài hoa của Nguyễn Tuân, là hình tượng người lái đò vừa là người anh hùng, vừa là người nghệ sĩ tài ba trong nghề của mình.

Mở bài mẫu 3

Giữa cánh đồng văn chương rộng lớn, người nghệ sĩ nhỏ bé như những hạt bụi bay lượn trong không khí để tìm chất vàng trong bộn bề của cuộc sống. Với Nguyễn Tuân, chất vàng mà ông tìm được qua chuyến đi gian khổ đó là chất vàng mười của thiên nhiên và ở đó ông đã làm nổi bật lên “thứ vàng mười đã đi qua thử lửa” ở tâm hồn của những người lao động. Điều đó được thể hiện trong tùy bút “Người lái đò sông Đà” đặc biệt được tô đậm qua hình tượng người lái đò.

Mở bài mẫu 4

Nguyễn Tuân là nhà văn "cả đời đi tìm cái đẹp", sau chuyến đi Tây Bắc, nhà văn đã khám phá được "chất vàng mười" trong thiên nhiên và con người nơi ấy, thể hiện rõ nét qua hình tượng người lái đò sông Đà trong bút kí "Sông Đà".

Mở bài mẫu 5

Người lái đò sông Đà là một trong những tùy bút xuất sắc nhất của nền văn học Việt Nam. Bài tùy bút có chất văn độc đáo, mới lạ được sáng tạo nên từ ngòi bút tài hoa và uyên bác của nhà văn Nguyễn Tuân. Qua "Người lái đò sông Đà", ta thấy hiện lên hình ảnh một con sông Đà với vẻ hùng vĩ, dữ dội nhưng cũng không kém phần thơ mộng lãng mạn, mà tổng thể dường như con sông ấy cũng như có linh hồn, một tâm hồn sôi động bao bọc bên ngoài cái vẻ dịu dàng tiềm ẩn tựa một con người đang sống vậy. Trong văn bản sự xuất hiện của hình tượng ông lái đò được Nguyễn Tuân dành tặng cho một danh xưng hết sức thú vị "chất vàng mười Tây Bắc", thể hiện cái sự trân trọng, ngưỡng mộ mà tác giả dành cho ông lái đò trong công cuộc lao động mưu sinh, rất đổi anh hùng, nghệ sĩ.

Mở bài mẫu 6

Nguyễn Tuân là một trong những nhà văn tài hoa, uyên bác bậc nhất của văn học Việt Nam hiện đại. Ông có phong cách nghệ thuật rất độc đáo. Nguyễn Tuân có sở trường về thể loại tùy bút. Tùy bút "Người lái đò sông Đà" là một trong những tác phẩm đặc sắc kết tinh được phong cách nghệ thuật của Nguyễn Tuân, được in trong tập "Sông Đà" (1960). Tác phẩm này là kết quả của một cuộc hành trình lớn mà Nguyễn Tuân tìm đến Tây Bắc để tìm kiếm "thứ vàng mười đã qua thử lửa" của thiên nhiên và thứ vàng mười của con người lao động. Ở tùy bút này, ngoài hình tượng dòng sông Đà, hình tượng ông lái đò cũng là một hình tượng đặc sắc mang dấu ấn phong cách Nguyễn Tuân.

Mở bài mẫu 7

Tuổi hai mươi khi hướng đời đã thấy

Thì xa xôi gấp mấy vẫn lên đường.

Sống ở thủ đô mà dạ để mười phương.

Nghìn khát vọng chất chồng mơ ước lớn."

(Tiếng hát con tàu – Chế Lan Viên)

Hòa chung với không khí sôi nổi của cả nước khi Miền Bắc tiến lên xây dựng Chủ nghĩa xã hội với xu hướng đi đến những vùng cao để phục hồi kinh tế với tiếng hát

đầy sông, đầy cầu thì Nguyễn Tuân đã lựa chọn Tây Bắc làm miền đất hứa để viết lên tuyệt tác của đời mình. Ông không đi theo lối mòn khi viết về những “cái tôi” còn buồn như Huy Cận, Chế Lan Viên – Những “cái tôi” luôn cô đơn trước vũ trụ, cô đơn giữa dòng đời. Nguyễn Tuân đã khéo léo để “cái tôi” cá nhân của mình hòa chung với “cái ta” của cộng đồng và mở ra một trào lưu văn học mới để rồi tất cả được kết tinh trong tập “Tùy bút Sông Đà” mà linh hồn của nó chính là “Tùy bút Người lái đò Sông Đà”. Nguyễn Tuân là một nhà văn cả đời say mê đi tìm cái đẹp, cái đẹp ở đây chính là nghệ thuật, mà khi nói đến nghệ thuật cũng chính là cái đẹp, với Nguyễn Tuân, con người chính là tác phẩm nghệ thuật tuyệt vời nhất mà tạo hóa đã ban tặng. Cái đẹp ấy được Nguyễn Tuân phát hiện ra trong “thứ vàng mười đã qua thử lửa” của Tây Bắc, ở những con người đang gắn bó với công cuộc xây dựng quê hương, đất nước. Chất vàng mười ấy chính là vẻ đẹp của người lái đò sông Đà, dưới ngòi bút điêu luyện của Nguyễn Tuân đó vừa là người anh hùng, vừa là nghệ sĩ tài hoa trên chính nghề nghiệp của mình.

Mở bài cảm nhận về đẹp thơ mộng, trữ tình của sông Đà

Mở bài mẫu 1

Nguyễn Tuân là “suốt đời đi tìm cái đẹp”. Những tác phẩm của ông là những trang viết sống động về con người và thiên nhiên với cảm hứng ngợi ca. “Người lái đò sông Đà” là tác phẩm tiêu biểu cho khuynh hướng thẩm mỹ đó của nhà văn. Dưới ngòi bút của ông, sông Đà hiện lên không chỉ hung bạo như một “loài thủy quái nham hiểm và độc dữ” mà còn dịu dàng và say đắm như một mỹ nhân Tây Bắc.

Mở bài mẫu 2

Sông Đà đâu chỉ hung bạo, mà còn là một dòng sông tuyệt vời thơ mộng. Đặc biệt, từ mạn Thác Bờ về xuôi, Sông Đà chỉ còn vẻ dịu dàng như bất kì một dòng sông nào ở vùng đồng bằng. Bởi vậy, bên cạnh tính hung bạo, Nguyễn Tuân rất chú trọng khắc họa tính trữ tình của dòng sông này. Vốn văn hóa, vốn từ vựng giàu có, trí tưởng tượng bay bổng của nhà văn thả sức tung hoành, tạo nên những đoạn văn mượt mà như những dòng thơ.

Mở bài mẫu 3

Nguyễn Tuân là một trong những cây bút tiêu biểu của văn xuôi hiện đại. Mỗi tác phẩm của ông là một bài ca về cái đẹp và cuộc sống. Và tùy bút “Người lái đò sông Đà” là một tùy bút như vậy. Nổi bật lên trong tác phẩm là hình tượng con sông Đà với hai nét tính cách tiêu biểu, đó là hung bạo và trữ tình, thơ mộng. Với sự hiểu biết sâu, gắn bó và niềm đam mê cháy bỏng bùng vào trang văn, Nguyễn Tuân đã biến dòng sông của tự nhiên thành dòng sông nghệ thuật, thành một sinh thể có tâm hồn tính

cách, trước hết là những đẹp thơ mộng, trữ tình được tái hiện qua ngòi bút của Nguyễn Tuân làm say mê bao trái tim bạn đọc.

Mở bài mẫu 4

Nguyễn Tuân là một con người hết mực tài hoa, uyên bác. Dù chỉ viết văn nhưng ông lại có sự am hiểu nhiều môn nghệ thuật khác: hội họa, điêu khắc, sân khấu, điện ảnh... Biết vận dụng con mắt nhiều ngành văn hóa, nghệ thuật khác để tăng cường khả năng quan sát, biểu hiện thế giới của nghệ thuật ngôn từ. Và “Người lái đò Sông Đà” là một tác phẩm đỉnh cao, thể hiện sự tài hoa trong việc sử dụng ngôn từ, cũng như những quan sát tinh tế của Nguyễn Tuân.

Mở bài mẫu 5

Nguyễn Đăng Mạnh khi đánh giá về nhà văn Nguyễn Tuân đã khẳng định rằng: “Nguyễn Tuân là cái định nghĩa về người nghệ sĩ”. “Người lái đò sông Đà” rất tiêu biểu cho phong cách sáng tác nghệ thuật của Nguyễn Tuân. Nổi bật trong tác phẩm là hình tượng con sông Đà với nét đẹp thơ mộng, trữ tình.

Mở bài đặc sắc nghệ thuật trong Người lái đò Sông Đà

Mở bài mẫu 1

Nguyễn Tuân chắc hẳn đã tâm đắc lắm với những vãn thơ sông của nhà thơ Ba Lan nọ. Chẳng vậy mà sông nước xứ mình đã chảy trên không biết bao nhiêu trang văn đẹp của ông, trong đó có sông Đà, con sông đã trao tên cho một công trình văn xuôi tuyệt tác. Tôi đoán chắc rằng không thể chỉ có nhu cầu săn tìm cảm giác hay cái máu phiêu lãng giang hồ đã xui khiến bước chân Nguyễn Tuân tìm đến dòng chảy vĩ đại này của núi rừng Tây Bắc. Nhất định phải có một tiên cảm, tiên giác nghệ thuật sáng suốt nào mách cho người nghệ sĩ tài hoa về nguồn cảm hứng sông Đà hàng chục năm trước khi “dòng sông ánh sáng” đó thực sự trở thành một địa chỉ lớn của nhạc, họa, sân khấu, thơ, văn. Và từ ấy đến nay, cho dù đã có biết bao người khắc, vẽ và kể chuyện về sông Đà, làm thơ và ca hát với sông Đà thì có lẽ vẫn chưa ai vượt hơn được Nguyễn Tuân trong việc biến vùng sông nước ấy thành nghệ thuật, thành một gợi cảm mê mẩn.

Mở bài mẫu 2

"Chúng thủy giai đông tâu – Đà giang độc bắc lưu".

Con sông Đà thân yêu ngày nay đã cho nhân dân ta thủy điện, đem ánh sáng đến mọi miền đất nước. Cách đây trên bốn thập kỉ, nhà văn Nguyễn Tuân, đã viết "Sông Đà", trong đó có bài kí "Người lái đò sông Đà" ngợi ca cảnh sắc hùng vĩ, tráng lệ của sông

núi và sự dũng cảm, tài hoa của con người Tây Bắc. Áng văn này đích thực là một "Tờ hoa", một "Trang hoa", thể hiện những nét đặc sắc của phong cách nghệ thuật Nguyễn Tuân - một nghệ sĩ lớn, tiêu biểu cho nền văn xuôi Việt Nam hiện đại: uyên bác, tài hoa, độc đáo.

Mở bài mẫu 3

Nguyễn Tuân là nhà văn xuất sắc của nền văn học Việt Nam, ông có rất nhiều những tác phẩm hay và nổi bật lên là tác phẩm Người lái đò sông Đà ông đã thể hiện được những phong cách nghệ thuật tài tình của mình trong tác phẩm đó.

Mở bài mẫu 4

Nguyễn Tuân được xem là một người nghệ sĩ tài hoa và uyên bác, đối với sự nghiệp văn chương ông có những nét đặc sắc tiêu biểu riêng và có thể khẳng định không phải người nghệ sĩ nào cũng có. Đó chính là những vẻ đẹp trong phong cách nghệ thuật, thật riêng biệt và độc đáo tiêu biểu trong phong cách sáng tác của ông tiêu biểu nó thể hiện qua tác phẩm “Người Lái Đò Sông Đà” .

Mở bài so sánh hình tượng sông Đà và sông Hương

Mở bài mẫu 1

Nước ta được thiên nhiên ưu ái ban tặng cho hệ thống sông ngòi dày đặc. Có những dòng sông “quê hương, yêu thương” đầy thơ mộng, kỳ vĩ và nó đã trở thành nguồn cảm hứng bất tận cho các nhà văn, nhà thơ viết lên những tác phẩm văn học nghệ thuật xuất sắc. Tiêu biểu là tùy bút “Người lái đò sông Đà” của Nguyễn Tuân và bút ký “Ai đã đặt tên cho dòng sông” của Hoàng Phủ Ngọc Tường. Thành công của hai tác phẩm trên chính là việc xây dựng hình tượng hai con sông là Đà giang và Hương giang. Ở hai con sông này, bên cạnh những nét khác biệt, chúng còn có những nét tương đồng. Đây phải chăng là sự gặp gỡ của hai nhà văn lớn khi cùng miêu tả về các con sông khác nhau trên mảnh đất Việt Nam.

Mở bài mẫu 2

Viết về dòng sông, không ai dài hơi và độc đáo như Nguyễn Tuân với con sông Đà hung bạo và trữ tình, thâm hiểm mà bao dung. Hoàng Phủ Ngọc Tường cũng góp vào đề tài ấy một hình ảnh con sông Hương hiền hòa và man dại, dịu dàng mà cuồng nhiệt, không kém phần đặc sắc. Trong dòng chảy bất tận, người đọc nhận thấy sông Hương sông Đà có những điểm hợp lưu kì thú.

Mở bài mẫu 3

Họ luôn tìm thấy trên quê hương có những vùng núi non tuyệt đẹp, những di sản thiên nhiên đáng để con người trân trọng, luyện lưu. Và sông nước chính là một trong những cảnh thiên nhiên tươi đẹp ấy, dòng sông với dòng nước chảy, với lịch sử hình thành cũng như những đặc điểm độc đáo về địa lý đã khơi gợi trong lòng các nhà văn những cảm xúc dạt dào nhất khiến họ phải cầm bút và sáng tạo nghệ thuật. “Người lái đò Sông Đà” – Nguyễn Tuân và “Ai đã đặt tên cho dòng sông?” – Hoàng Phủ Ngọc Tường được ra đời từ chính sự thôi thúc trước cái đẹp của các nhà văn. Tuy được sáng tác ở những khoảng thời gian khác nhau nhưng ở cả hai tác phẩm đều tái hiện thành công vẻ đẹp trữ tình, đắm thắm của những dòng sông quê hương.

Mở bài mẫu 4

Từ xa xưa, cuộc sống của con người luôn có sự gắn bó mật thiết với vạn vật của tự nhiên. Cùng với vàng trắng và bầu trời, cỏ cây và hoa lá... dòng sông cũng là một trong những “người bạn” gần gũi và nghĩa tình với nhân sinh. Bởi thế mà dòng sông đã không ít lần trở thành hình ảnh được biết bao văn nhân, thi sĩ gửi gắm những tâm tư, nỗi niềm của mình. Với Nguyễn Tuân và Hoàng Phủ Ngọc Tường, nỗi niềm và tâm tư ấy được bộc lộ thông qua vẻ đẹp trữ tình của sông Đà và sông Hương trong hai tác phẩm “Người lái đò sông Đà” và “Ai đã đặt tên cho dòng sông?”.

Mở bài cảnh cho chữ của Huân Cao và cảnh vượt thác sông Đà

Mở bài mẫu 1

Nguyễn Tuân (1910 - 1987) được mệnh danh là một nhà văn suốt đời đi tìm cái đẹp của cuộc đời và viết lên những áng văn hay cho hậu thế. Trước Cách mạng tháng Tám năm 1945, quan niệm cái đẹp của Nguyễn Tuân là những thứ chỉ còn xuất hiện trong quá khứ ở những bậc cao nhân tài hoa. Còn sau cách mạng với sự thay đổi của thời đại quan điểm cái đẹp của ông đã thay đổi gắn liền với cuộc sống thường nhật từ những gì dung dị nhất. Thông qua hai nhân vật Huân Cao trong "Chữ người tử tù" và ông lái đò trong "Người lái đò sông Đà" ta thấy rõ nhất sự chuyển dịch trong cảm hứng sáng tác của nhà văn Nguyễn Tuân.

Mở bài mẫu 2

Hêraclít từng nói một câu bất hủ: Không ai tắm hai lần trên một dòng sông. Thực vậy, mọi sự vật, sự việc trên đời đều luôn vận động, luôn thay đổi và chính việc đổi thay ấy lại là sự ổn định của sự vật, sự việc. Theo đó, sự biến đổi trong tư tưởng và nghệ thuật ở những nhà văn như Nguyễn Tuân trong các sáng tác viết trước và sau Cách mạng tháng Tám 1945 cũng là một lẽ vận động hết sức bình thường. Chỉ nhìn vào hai tác phẩm xuất sắc nhất của đời văn Nguyễn Tuân là Chữ người tử tù và Người lái đò Sông Đà, chúng ta sẽ thấy rõ điều đó.

Mở bài mẫu 3

Nguyễn Tuân (1910-1987) là một nhà văn suốt đời đi tìm cái đẹp. Trước cách mạng, ông quan niệm cái đẹp chỉ có trong quá khứ "Vang bóng một thời" và tài hoa nghệ sĩ chỉ có ở những con người xuất chúng của thời trước còn vương sót lại. Còn sau cách mạng, ông không đối lập quá khứ với hiện tại và cái đẹp có cả ở quá khứ, hiện tại, đặc biệt là phẩm chất tài hoa có thể có ở cả nhân dân đại chúng. Qua việc phân tích hai nhân vật ông Huân Cao trong "Chữ người tử tù" và nhân vật ông lái đò trong "Người lái đò sông Đà", chúng ta cũng có thể thấy rõ điều đó.

Ngoài ra các bạn học sinh xem thêm một số bài văn mẫu như:

- [Phân tích Người lái đò sông Đà,](#)
- [Phân tích hình tượng con Sông Đà,](#)
- [Cảm nhận về đẹp thơ mộng, trữ tình của dòng sông Đà.](#)
- [Kết bài hay về Người lái đò sông Đà.](#)